

bejderne i en vanskelig Situation strejker uden mindste Hensyn til Samfundet, skønt Arbejdslønnen er tilstrækkelig — og at den er det, indrømmes dog af de allerfleste. Det forekommer i hvert Tilfælde ikke mig at være rigtigt. Men det staaer ogsaa fast, at de Generalstrejkebevægelser, der var fremme i Paaskedagene, skabte Uro i hele vort Samfund, og det har de to tidligere Regeringspartier absolut Ansvaret for. Den nuværende Regering har gjort, hvad der kunde gøres, for at bringe Orden til Veje, men for øvrigt maa jeg sige, at den Orden, det var nødvendigt at tilvejebringe i vort Samfund, blev tilvejebragt den 26. April af Vælgerne.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg skal begynde med et Par Ord til Hr. Westergaard, der sluttede med at spørge, om det er rigtigt, at vore Arbejdere strejker, naar de tjener saa mange Penge, som de efter Hr. Westergaards Sigende gør — og i øvrigt tjener de vistnok ogsaa godt —, og om det er rigtigt, at de strejker ved Byggeriet, naar her er Bolignød. Nej, det er naturligvis ikke rigtigt. Men er det nu sikkert, at eventuelle Strejker ved Tørvfabrikkerne er forårsagede af, at Arbejderne har ment, at de fik for lidt Betaling for deres Arbejde? Det er slet ikke afgjort, det kan jo være, at Behandlingsmaaden fra Tørvfabrikantens Side har været af en saadan Natur, at Arbejderne for at belære ham om at optræde menneskeligt maatte give ham en Dags Tid til at tænke sig om. Saadant noget har jeg baade hørt og set, og noget lignende kunde jo tænkes at være Tilfældet indenfor Byggefaget; det kender jeg imidlertid mindre til. Men jeg kender dog noget til Livet paa Landet og ved Tørvemoserne, og jeg standsede straks ved Hr. Westergaards Bemærkning om, at naar Arbejderne tjente godt, burde de ikke strejke. Jeg ønsker at sige til Hr. Westergaard, at der kan virkelig være andre fuldgyldige Aarsager til at strejke end Lønsprogsmaalet; jeg kender dog en og anden kulret Tørvfabrikant.

I øvrigt har jeg forlangt Ordet for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, og det samme Spørgsmaal vil jeg rette til det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), der her er Venstres Ordfører. Den højtærede Minister sagde i sin Tale i Dag, at han havde haft en Konference med sin Kollega Trafikministeren, og at denne havde lovet, at der skulde blive sat al Kraft ind paa at føre Tørven frem. Maaske den højtærede Minister endogsaa

udtalte noget endnu mere bestemt om de Foranstaltninger, som den højtærede Trafikminister har lovet at iværksætte; men han nævnte ikke noget om, hvad de Foranstaltninger skulde gaa ud paa, eller hvad den højtærede Trafikminister overhovedet kunde gøre udover, hvad der hidtil har været gjort. Hr. Westergaard udtalte derefter, at da vi nu havde faaet fastslaaet, at det var Regeringens absolutte Hensigt at fremme Transporten, kunde vi være sikre paa, at saa vilde der blive gjort alt, hvad der var muligt. Det er dette, jeg imidlertid gerne vil have lidt nærmere Rede paa, og derfor spørger jeg den højtærede Indenrigsminister: Kan den højtærede Trafikminister overhovedet gøre mere, end der hidtil er gjort? Har Trafikministeren udrægnet Metoder, hvorved han er i Stand til at garantere, at Transporten bliver ganske anderledes effektiv i indeværende Sommer eller, lad mig sige, i den resterende Del af indeværende Sommer, end den har været i den foregaaende Del af Sommeren, og end den har været i de foregaaende Aar? Hvis ikke den højtærede Indenrigsminister kan sige til mig i Dag, at Trafikministeren nu ved at gennemgaa sin Administration og ved at konferere med sine Embedsmænd har fundet paa Metoder, der afhjælper de Mangler, som hidtil har klæbet ved Transporten af Tørv, saa maa jeg sige, at en saadan Udtalelse som den, den højtærede Minister fremsatte, og som Hr. Folketingsmand Westergaard yderligere uddybede, ingen som helst Værdi har. Saa er det ikke andet end Talemaader, som man bruger for at slippe ud af en Vanskelighed; thi det erkendes jo fra alle Sider, at Transporten er det vanskeligste i hele denne Sag. Men paa den anden Side maa jeg sige, at jeg har lidt ondt ved at tænke mig, at den højtærede Minister skulde komme her i Tinget og sige, at efter Konference med Trafikministeren kan han svare for, at der skal blive gjort alt muligt — og der maa jo i dette „alt muligt“ ogsaa ligge, at der bliver gjort mere, end der hidtil er gjort —, uden at der var noget om det. Derfor vil jeg gerne høre, hvilke Metoder den højtærede Minister har udtænkt, og hvilke Hjælpemidler den højtærede Trafikminister i Modsætning til sin Forgænger har fundet. Vi kan ikke drøfte et saadant Spørgsmaal og tage imod Løfter fra Ministerbænken, der ikke er andet end Ord; derfor tænker jeg, den højtærede Minister er i Stand til at pege paa noget ganske bestemt, der nu skal sættes i Værk.